

พิกุล

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Mimusops elengi* L.

วงศ์ : SAPOTACEAE

ชื่ออื่น : กุน (ใต้ สุราษฎร์ธานี) แก้ว (กลางเหนือ) ชางดง (ลำปาง) พิกุล (กลาง) พิกุลเขา พิกุลเถื่อน (นครศรีธรรมราช)

พรรณไม้ประจำจังหวัด : ลพบุรี

ลักษณะทั่วไป : เป็นไม้ยืนต้นขนาดกลางถึงขนาดใหญ่สูง 10 - 25 เมตร แผ่กิ่งก้านสาขาออกเป็นพุ่มกว้างตรงส่วนยอดของลำต้น ใบเป็นใบเดี่ยวเรียงสลับ รูปไข่หรือรูปรี ปลายใบแหลม หลังใบสีเขียวเข้มเป็นมันเลื่อม ขอบใบเป็นคลื่น ดอกเป็นดอกเดี่ยว ออกเป็นกระจุกที่ซอกใบ กลีบดอกสีขาวนวล กลีบรองดอกสีน้ำตาลมีขนนุ่ม กลิ่นหอม ผลเป็นผลสด รูปไข่ เมื่อสุกสีแดงอมส้ม

การกระจายพันธุ์ : ขึ้นประปรายในป่าดงดิบทางภาคใต้ ภาคกลางและภาคตะวันตก

ออกดอก : ตลอดทั้งปี

การขยายพันธุ์ : โดยการเพาะเมล็ด

ประโยชน์ : ปลูกเป็นไม้ประดับและไม้ให้ร่ม **เนื้อไม้** ใช้ในการก่อสร้าง ทำโครงเรือเดินทะเล เครื่องมือการเกษตร **เปลือกต้น** รสฝาด นำมาลงกินฟัน (ฟันผุ) แก้เหงือกอักเสบ นิยมเป็นยาต้มเอาน้ำอมบ้วนปาก อมแก้ปากเปื่อย **กระพี้** รสเมาเบื่อ แก้กลากเกลื้อน แก้คัน รสขมฝืด บำรุงโลหิต แก้ไข้ ใช้ทำเป็นยาบำรุงหัวใจ ราก รสฝืด แก้เสมหะ บำรุงโลหิต และแก้ลม **ใบ** รสเบื่อฝาด แก้หืด นำเชื้อกามโรค **ดอก** ดอกสด เข้ายาหอม ทำเครื่องสำอาง แก้ท้องเสีย, ดอกแห้ง เป็นยาบำรุงหัวใจ ปวดหัว เจ็บคอ ขับเสมหะ **ผลสด** รับประทานแก้ปวดศีรษะและแก้โรคในลำคอและปาก **เมล็ด** รสฝืดไปโพลกให้ละเอียด ใช้เป็นยาขับปัสสาวะ ยาเหน็บทวารหนักเด็ก รักษาอาการท้องผูก

